Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

6 päivänä syyskuuta 2013 *

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Iraniin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden levittäminen — Varojen jäädyttäminen — Perusteluvelvollisuus — Puolustautumisoikeudet — Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan

Asiassa T-24/11,

Bank Refah Kargaran, kotipaikka Teheran (Iran), edustajanaan asianajaja J.-M. Thouvenin,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään M. Bishop ja R. Liudvinaviciute-Cordeiro,

vastaajana,

jota tukee

Euroopan komissio, asiamiehinään aluksi F. Erlbacher ja M. Konstantinidis, sittemmin A. Bordes ja Konstantinidis,

väliintulijana,

jossa unionin yleistä tuomioistuinta vaaditaan ensinnäkin toteamaan, että Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annettua neuvoston päätöstä 2010/413/YUTP (EUVL L 195, s. 39) ei sovelleta kantajaan, toiseksi kumoamaan Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 961/2010 (EUVL L 281, s. 1), Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 267/2012 (EUVL L 88, s. 1) ja asetuksen N:o 267/2012 muuttamisesta 21.12.2012 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 1263/2012 (EUVL L 356, s. 34) sekä kaikki tulevaisuudessa annettavat asetukset, joilla täydennetään kyseisiä asetuksia tai korvataan ne siihen mennessä, kunnes asiassa annetaan lopullinen tuomio, siltä osin kuin kyseiset toimet koskevat kantajaa, kolmanneksi kumoamaan päätöksen 2010/413 muuttamisesta 25.10.2010 annettu neuvoston päätös 2010/644/YUTP (EUVL L 281, s. 81), päätöksen 2010/413 muuttamisesta 1.12.2011 annettu neuvoston päätös 2011/783/YUTP (EUVL L 319, s. 71), asetuksen N:o 961/2010 täytäntöönpanosta 1.12.2011 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1245/2011 (EUVL L 319, s. 11) ja päätöksen 2010/413 muuttamisesta 21.12.2012 annettu neuvoston päätös 2012/829/YUTP (EUVL L 356, s. 71) sekä kaikki tulevaisuudessa annettavat toimet, joilla täydennetään kyseisiä toimia tai korvataan ne siihen mennessä, kunnes asiassa annetaan lopullinen tuomio, siltä osin kuin kyseiset toimet koskevat kantajaa, ja neljänneksi kumoamaan 28.10.2010 ja 5.12.2011 päivättyihin kirjeisiin sisältyvät päätökset,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja I. Pelikánová (esittelevä tuomari) sekä tuomarit K. Jürimäe ja M. van der Woude,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kristensen,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 12.3.2013 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Kantaja Bank Refah Kargaran on iranilainen pankki.

2 Käsiteltävä asia liittyy rajoittaviin toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on painostaa Irania lopettamaan ydinaseiden levittämistä edistävä ydinenergia-alan toiminta ja ydinasejärjestelmien kehittäminen (jäljempänä ydinaseiden levittäminen).

3 Kantaja merkittiin 26.7.2010 Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP (EUVL L 195, s. 39) liitteessä II olevaan luetteloon yhteisöistä, jotka osallistuvat ydinaseiden levittämiseen.

4 Tämän seurauksena kantaja merkittiin Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 19.4.2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 432/2007 (EUVL L 103, s. 1) liitteessä V olevaan luetteloon asetuksen N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 668/2010 (EUVL L 195, s. 25). Merkitsemisen seurauksena kantajan varat ja taloudelliset resurssit jäädytettiin.

5 Euroopan unionin neuvosto esitti päätöksessä 2010/413 seuraavat kantajaa koskevat perustelut:

”[Kantaja] otti hoitaakseen Bank Mellin meneillään olevat liiketoimet Euroopan unionin määrättyä tähän kohdistuvia pakotteita.”

6 Täytäntöönpanoasetuksessa N:o 668/2010 esitettiin seuraavat kantajaa koskevat perustelut:

”[Kantaja] otti hoitaakseen Bank Mellin meneillään olevat liiketoimet Euroopan unionin määrättyä tähän kohdistuvia pakotteita.”

7 Neuvosto ilmoitti 27.7.2010 päivätyssä kirjeessä kantajalle, että se oli sisällytetty päätöksen 2010/413 liitteessä II olevaan luetteloon ja asetuksen N:o 423/2007 liitteessä V olevaan luetteloon.

8 Kantaja pyysi 8.9.2010 päivätyssä kirjeessä, että neuvosto poistaisi sen päätöksen 2010/413 liitteessä II olevasta luettelosta ja asetuksen N:o 423/2007 liitteessä V olevasta luettelosta.

9 Kantajan nimi pysytettiin päätöksen 2010/413 liitteessä II päätöksen 2010/413 muuttamisesta 25.10.2010 annetulla neuvoston päätöksellä 2010/644/YUTP (EUVL L 281, s. 81).

10 Asetus N:o 423/2007 kumottiin Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 25.10.2010 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 961/2010 (EUVL L 281, s. 1), ja neuvosto sisällytti kantajan viimeksi mainitun asetuksen liitteeseen VIII. Tämän seurauksena kantajan varat ja taloudelliset resurssit jäädytettiin kyseisen asetuksen 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

11 Asetuksessa N:o 961/2010 esitetään samat perusteet kuin päätöksessä 2010/413.

12 Neuvosto vastasi 28.10.2010 päivätyllä kirjeellä kantajan 8.9.2010 päivättyyn kirjeeseen ja ilmoitti hylkäävänsä uudelleen tarkastelun jälkeen kantajan pyynnön siitä, että sen nimi poistettaisiin päätöksen 2010/413 liitteessä II olevasta luettelosta ja asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VIII olevasta luettelosta. Neuvosto täsmensi tässä yhteydessä, että koska asiakirja-aineistoon ei sisältynyt uusia seikkoja, joiden perusteella neuvoston olisi muutettava kantaansa, kantajaan oli edelleen sovellettava kyseisissä säädöksissä säädettyjä rajoittavia toimenpiteitä.

13 Kantaja pyysi 12.1.2011 päivätyllä kirjeellä neuvostoa antamaan sille tiedoksi ne seikat, joiden perusteella neuvosto oli kohdistanut siihen rajoittavia toimenpiteitä.

14 Vastauksena kyseiseen pyyntöön neuvosto toimitti 22.2.2011 päivätyllä kirjeellä kantajalle jäljennöksen yhden jäsenvaltion esittämästä rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista koskevasta ehdotuksesta.

15 Kantaja lähetti 29.7.2011 neuvostolle uuden pyynnön siitä, että sen nimi poistettaisiin päätöksen 2010/413 liitteessä II olevasta luettelosta ja asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VIII olevasta luettelosta. Se vetosi tässä yhteydessä siihen, että 22.2.2011 toimitetut tiedot eivät olleet riittävän yksityiskohtaisia.

16 Päätöksen 2010/413 muuttamisesta 1.12.2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/783/YUTP (EUVL L 319, s. 71) ja asetuksen N:o 961/2010 täytäntöönpanosta 1.12.2011 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1245/2011 (EUVL L 319, s. 11) voimaantulo ei vaikuttanut kantajan merkitsemiseen päätöksen 2010/413 liitteeseen II ja asetuksen N:o 961/2010 liitteeseen VIII.

17 Neuvosto ilmoitti kantajalle 5.12.2011 päivätyllä kirjeellä sen nimen pysyttämisestä päätöksen 2010/413 liitteessä II olevassa luettelossa ja asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VIII olevassa luettelossa. Se totesi, että uusien tietojen puuttuessa kyseisissä säädöksissä esitetyt perusteet olivat yhä asianmukaisia.

18 Kantaja esitti 13.1.2012 päivätyllä kirjeellä uudelleen huomautuksiaan ja pyysi, että sille annettaisiin tiedoksi kaikki seikat, joihin neuvosto perusti ratkaisunsa antaessaan päätöksen 2011/783 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1245/2011.

19 Neuvosto vastasi kantajan pyyntöön 21.2.2012 päivätyllä kirjeellä, johon oli liitetty kolme asiakirjaa.

20 Asetus N:o 961/2010 kumottiin Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 23.3.2012 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 267/2012 (EUVL L 88, s. 1), ja neuvosto sisällytti kantajan viimeksi mainitun asetuksen liitteeseen IX. Perusteet ovat samat kuin päätöksessä 2010/413 esitetyt perusteet. Tämän seurauksena kantajan varat ja taloudelliset resurssit jäädytettiin kyseisen asetuksen 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

21 Päätöksen 2010/413 muuttamisesta 21.12.2012 annetun neuvoston päätöksen 2012/829/YUTP (EUVL L 356, s. 71) ja asetuksen N:o 267/2012 muuttamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1263/2012 (EUVL L 356, s. 34) voimaantulo ei vaikuttanut kantajan merkitsemiseen päätöksen 2010/413 liitteeseen II ja asetuksen N:o 267/2012 liitteeseen IX.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset

22 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 19.1.2011 toimittamallaan kannekirjelmällä.

23 Euroopan komissio pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 3.5.2011 toimittamallaan asiakirjalla saada osallistua oikeudenkäyntiin väliintulijana tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Unionin yleisen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulohakemuksen 8.7.2011 antamallaan määräyksellä.

24 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 16.2.2012 toimittamallaan asiakirjalla kantaja mukautti vaatimuksiaan ja täydensi väitteitään päätöksen 2011/783 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1245/2011 antamisen takia.

25 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 31.5.2012 toimittamallaan asiakirjalla kantaja mukautti vaatimuksiaan ja täydensi väitteitään asetuksen N:o 267/2012 antamisen takia.

26 Unionin yleisen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtaja antoi asianosaisia kuultuaan 26.2.2013 määräyksen, jolla käsiteltävä asia ja yhdistetyt asiat T-4/11 ja T-5/11, Export Development Bank of Iran vastaan neuvosto, yhdistettiin suullista käsittelyä varten työjärjestyksen 50 artiklan mukaisesti.

27 Asianosaisten ja muiden osapuolten suulliset lausumat ja niiden vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 12.3.2013 pidetyssä istunnossa.

28 Istunnossa kantaja mukautti vaatimuksiaan ja täydensi väitteitään päätöksen 2012/829 ja asetuksen N:o 1263/2012 antamisen takia.

29 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— toteaa, että päätöstä 2010/413 ei sovelleta kantajaan

— kumoaa asetuksen N:o 961/2010, asetuksen N:o 267/2012 ja asetuksen N:o 1263/2012 ja kaikki tulevaisuudessa annettavat asetukset, joilla täydennetään kyseisiä asetuksia tai korvataan ne siihen mennessä, kunnes asiassa annetaan lopullinen tuomio, siltä osin kuin ne koskevat kantajaa

— kumoaa asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan ja 4 kohdan siltä osin kuin kyseiset säännökset koskevat kantajaa

— kumoaa päätöksen 2010/644, päätöksen 2011/783, täytäntöönpanoasetuksen N:o 1245/2011, asetuksen N:o 267/2012 liitteen IX ja päätöksen 2012/829 ja kaikki tulevaisuudessa annettavat toimet, joilla täydennetään kyseisiä toimia tai korvataan ne siihen mennessä, kunnes asiassa annetaan lopullinen tuomio, siltä osin kuin ne koskevat kantajaa

— kumoaa 28.10.2010 ja 5.12.2011 päivättyihin kirjeisiin sisältyvät päätökset

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

30 Neuvosto, jota komissio tukee, vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Tutkittavaksi ottaminen

Tulevaisuudessa annettavien toimien kumoamista koskevan vaatimuksen tutkittavaksi ottaminen

31 Kantajan istunnossa esittämän vaatimuksen, joka koskee kaikkien sellaisten tulevaisuudessa annettavien toimien kumoamista, joilla täydennetään riidanalaisia toimia tai korvataan ne, osalta on muistutettava, että unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi voidaan saattaa ainoastaan sellainen kumoamiskanne, joka koskee olemassa olevaa ja jollekin taholle vastaista tointa. Vaikka kantajalle voidaan tietyin edellytyksin (ks. jäljempänä 49 kohta) antaa oikeus muotoilla vaatimuksensa uudelleen siten, että ne koskevat sellaisten toimien kumoamista, joilla on menettelyn aikana korvattu alun perin riitautetut toimet, tämä ratkaisu ei näin ollen voi merkitä sellaisten hypoteettisten toimien laillisuuden spekulatiivista valvontaa, joita ei ole vielä annettu (asia T-22/96, Langdon v. komissio, määräys 18.9.1996, Kok., s. II-1009, 16 kohta ja asia T-228/02, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran v. neuvosto, tuomio 12.12.2006, Kok., s. II-4665, 32 kohta).

32 Näin ollen vaatimukset, jotka koskevat kaikkien sellaisten tulevaisuudessa annettavien toimien kumoamista, joilla täydennetään nyt käsiteltävänä olevassa kanteessa riitautettuja toimia tai korvataan ne, on jätettävä tutkimatta.

Kantajan toisen ja kolmannen vaatimuksen tutkittavaksi ottaminen

33 Toisessa ja kolmannessa vaatimuksessaan kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin yhtäältä kumoaa asetuksen N:o 961/2010, asetuksen N:o 267/2012 ja asetuksen N:o 1263/2012 ja toisaalta kumoaa asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan ja 4 kohdan siltä osin kuin kyseiset toimet ja säännökset koskevat kantajaa.

34 SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi kyseisen määräyksen ensimmäisessä ja toisessa kohdassa määrätyin edellytyksin nostaa kanteen hänelle osoitetusta toimesta tai toimesta, joka koskee häntä suoraan ja erikseen, sekä sääntelytoimesta, joka koskee häntä suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

35 Kun on ensinnäkin kyse vaatimuksesta, joka koskee asetuksen N:o 961/2010 ja asetuksen N:o 267/2012 kumoamista siltä osin kuin ne koskevat kantajaa, oikeuskäytännöstä ilmenee, että kyseiset asetukset ovat samalla sekä yleisesti sovellettavia toimia, koska niissä kielletään yleisellä ja abstraktilla tavalla määriteltyä adressaattiluokkaa erityisesti asettamasta varoja ja taloudellisia resursseja niiden liitteisiin sisältyvissä luetteloissa mainittujen luonnollisten henkilöiden ja yhteisöjen saataville, että useita yksittäistapauksissa näiden henkilöiden ja yhteisöjen osalta tehtyjä päätöksiä (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-402/05 P ja C-415/05 P, Kadi ja Al Barakaat International Foundation v. neuvosto ja komissio, tuomio 3.9.2008, Kok., s. I-6351, 241–244 kohta). Lisäksi on muistutettava, että se, että asetuksen N:o 961/2010 ja asetuksen N:o 267/2012 kaltaiset yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevien määräysten nojalla annetut toimet ovat yksittäistapauksissa annettuja toimia, antaa SEUT 275 artiklan toisen kohdan ja SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaisesti oikeuden saada asia käsitellyksi unionin tuomioistuimissa.

36 Tästä seuraa, että kantajan, jonka nimi on mainittu asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VIII ja asetuksen N:o 267/2012 liitteessä IX, vaatimus siitä, että nämä kaksi asetusta on kumottava siltä osin kuin ne koskevat kantajaa, on otettava tutkittavaksi.

37 Toiseksi vaatimuksesta, joka koskee asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan ja 4 kohdan kumoamista siltä osin kuin kyseiset säännökset koskevat kantajaa, on aluksi todettava, että sitä ei voida tulkita kyseisiä säännöksiä koskevaksi lainvastaisuusväitteeksi, koska kantaja ei pelkästään vetoa niiden lainvastaisuuteen vaan vaatii nimenomaisesti niiden kumoamista.

38 Seuraavaksi on todettava tästä samasta vaatimuksesta, että käsiteltävässä olevassa asiassa ei ole kyse mistään SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetusta kolmesta tilanteesta, jotka on mainittu edellä 34 kohdassa.

39 Kyseisiä säännöksiä ei ole ensinnäkään osoitettu kantajalle.

40 Toiseksi kyseiset asetukset kyllä koskevat kantajaa suoraan ja erikseen, sillä kantaja on mainittu nimeltä niiden liitteissä, joissa toistetaan rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden ja yhteisöjen nimet. Tämä ei kuitenkaan päde niihin säännöksiin, joiden kumoamista kantaja nimenomaisesti vaatii ja joita sovelletaan yleisellä ja abstraktilla tavalla määriteltyyn henkilöryhmään eli joko asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 ja 4 kohdassa määriteltyihin henkilöiden ja yhteisöjen ryhmiin tai kaikkiin talouden toimijoihin, jotka voivat ylläpitää kaupallisia suhteita kyseisiin yhteisöihin tai Iraniin. Näin ollen kyseiset säännökset ovat kantajaan nähden luonteeltaan yleisiä.

41 Ilman, että olisi tarpeen määrittää, ovatko kyseiset säännökset SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettuja sääntelytoimia, on kolmanneksi todettava, että ne edellyttävät täytäntöönpanotoimenpiteitä. Jotta niissä säädettyjä rajoittavia toimenpiteitä voidaan soveltaa tiettyihin yksityisiin, viimeksi mainittujen on nimittäin oltava merkitty kyseisten asetusten liitteissä oleviin luetteloihin tai pysytetty kyseisissä luetteloissa, kuten asetuksen N:o 961/2010 36 artiklan 2 kohdasta ilmenee saman asetuksen 16 artiklan 2 kohdassa säädettyjen rajoitusten ja asetuksen N:o 267/2012 46 artiklan 2 kohdasta ilmenee saman asetuksen 23 artiklan 2 kohdassa säädettyjen rajoitusten osalta. Käsiteltävässä asiassa tällaisia täytäntöönpanotoimenpiteitä on toteutettu kantajaan nähden sellaisten erilaisten toimien muodossa, joilla kantaja on merkitty asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VIII ja asetuksen N:o 267/2012 liitteessä IX oleviin luetteloihin tai pysytetty niissä uudelleen tarkastelun jälkeen.

42 Kantajan vaatimusta siitä, että asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 ja 4 kohta on kumottava, ei näin ollen oteta tutkittavaksi.

43 Näitä toteamuksia ei voida kyseenalaistaa sillä, että kantaja on todennut, että se riitauttaa kyseiset säännökset vain siltä osin kuin ne koskevat kantajaa. Se, että niitä on sovellettu kantajaan, ei nimittäin muuta niiden oikeudellista luonnetta yleisesti sovellettavina toimina.

44 Kolmanneksi asetuksesta N:o 1263/2012 on todettava, että sillä sisällytetään asetukseen N:o 267/2012 uusia Iraniin kohdistuvia rajoittavia toimenpiteitä ilman, että sillä kuitenkaan muutetaan viimeksi mainitun asetuksen liitettä IX, ja ilman, että neuvosto on tarkastellut uudelleen kyseistä liitettä. Vaikka nämä uudet toimenpiteet voivat lisätä vaikutusta, joka kohdistuu kantajaan sitä kautta, että kantaja on merkitty rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden ja yhteisöjen luetteloihin, ne ovat kuitenkin luonteeltaan yleisiä samoin kuin asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta ja 4 kohta. Kantajan vaatimusta siitä, että asetus N:o 1263/2012 on kumottava, ei näin ollen myöskään oteta tutkittavaksi.

45 Tästä seuraa, että kantajan esittämä kolmas vaatimus ja toinen vaatimus – siltä osin kuin se koskee asetusta N:o 1263/2012 – on jätettävä tutkimatta.

Kantajan kannevaatimuksiinsa tekemät mukautukset

46 Kuten edellä olevista 9, 10 ja 20 kohdasta ilmenee, kannekirjelmän jättämisen jälkeen päätöksen 2010/413 liitteessä II oleva luettelo korvattiin päätöksessä 2010/644 säädetyllä uudella luettelolla ja asetus N:o 423/2007, sellaisena kuin se oli muutettuna täytäntöönpanoasetuksella N:o 668/2010, kumottiin ja korvattiin asetuksella N:o 961/2010, joka puolestaan kumottiin ja korvattiin asetuksella N:o 267/2012. Päätöksen 2011/783 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1245/2011 perustelukappaleissa neuvosto totesi lisäksi nimenomaisesti, että se oli tarkastellut kaikilta osin uudelleen päätöksen 2010/413 liitteessä II ja asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VIII olevia luetteloita ja päätynyt siihen, että niissä lueteltuihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin, joihin kantaja kuuluu, oli edelleen sovellettava rajoittavia toimenpiteitä. Kantaja mukautti alkuperäisiä vaatimuksiaan siten, että sen kumoamisvaatimus koskee päätöksen 2010/644 lisäksi päätöstä 2011/783, täytäntöönpanoasetusta N:o 1245/2011, asetuksen N:o 267/2012 liitettä IX ja päätöstä 2012/829. Neuvosto ja komissio ovat vastustaneet ainoastaan viimeksi mainittua toimea koskevaa mukautusta.

47 Tässä yhteydessä on muistutettava, että kun yksityistä suoraan ja erikseen koskeva päätös tai asetus korvataan menettelyn aikana samaa asiaa koskevalla toimella, sitä on pidettävä uutena seikkana, jonka vuoksi kantaja voi mukauttaa vaatimuksensa ja kanneperusteensa. Olisi nimittäin hyvän oikeudenkäytön ja prosessiekonomian vaatimuksen vastaista, että kantajalta vaadittaisiin uuden kanteen nostamista. Lisäksi olisi epäoikeudenmukaista, jos kyseessä oleva toimielin voisi unionin tuomioistuimissa toimesta nostetussa kanteessa esitetyistä arvosteluista selviytyäkseen muuttaa riidanalaista tointa tai korvata sen uudella ja vedota kanteen käsittelyn aikana tähän muutokseen tai uuteen toimeen, jotta sen vastapuoli ei voisi ulottaa alkuperäisiä vaatimuksiaan ja kanneperusteitaan koskemaan myöhempää toimea tai esittää tätä vastaan uusia vaatimuksia ja kanneperusteita (ks. analogisesti asia T-256/07, People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto, tuomio 23.10.2008, Kok., s. II-3019, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

48 Samaa päätelmää on sovellettava päätöksen 2011/783 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1245/2011 kaltaisiin toimiin, joissa todetaan, että päätöksen tai asetuksen on edelleen koskettava suoraan ja erikseen tiettyjä yksityisiä samaisessa päätöksessä tai asetuksessa nimenomaisesti edellytetyn uudelleentarkastelumenettelyn päätteeksi.

49 Käsiteltävässä asiassa on näin ollen katsottava, että myös kantajan vaatimus siitä, että päätös 2011/783 ja täytäntöönpanoasetus N:o 1245/2011, joilla kantaja merkitään asetuksen N:o 961/2010 liitteessä olevan luettelon kaltaisiin varojen jäädyttämistoimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden luetteloihin ja pysytetään kyseisissä luetteloissa, ja asetuksen N:o 267/2012 liite IX on kumottava siltä osin kuin kyseiset toimet koskevat kantajaa, on otettava tutkittavaksi (ks. vastaavasti ja analogisesti edellä 47 kohdassa mainittu asia People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto, tuomion 47 kohta).

50 Päätöksellä 2012/829 ei sen sijaan korvata aikaisempaa toimea, joka koskee kantajaa suoraan ja erikseen, eikä sitä ole myöskään annettu sen seurauksena, että rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden luetteloita on tarkasteltu kaikilta osin uudelleen. Kyseiseen päätökseen sisältyy nimittäin ainoastaan säännöksiä, jotka koskevat unionin alueella toimivia finanssilaitoksia, ja lisäys päätöksen 2010/413 liitteessä II olevaan rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden luetteloon. Se ei näin ollen koske kantajaa suoraan eikä erikseen ja – kuten neuvosto on istunnossa väittänyt – kantaja ei voi mukauttaa vaatimuksiaan siten, että se vaatii kyseisen päätöksen kumoamista.

Asiakysymys

51 Neljännessä vaatimuksessaan – siltä osin kuin se on otettava tutkittavaksi (ks. edellä oleva 32 kohta) – kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa toimet, joilla kantaja merkitään varojen jäädyttämistoimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden luetteloihin ja pysytetään kyseisissä luetteloissa.

Toisessa vaatimuksessaan – siltä osin kuin se on otettava tutkittavaksi (ks. edellä olevat 32 ja 44 kohta) – kantaja vaatii lisäksi, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa asetuksen N:o 961/2010 ja asetuksen N:o 267/2012 siltä osin kuin ne koskevat kantajaa. Edellä olevassa 35 kohdassa esitetyistä seikoista kuitenkin ilmenee, että kyseiset toimet koskevat kantajaa juuri sen takia, että kantaja on mainittu nimeltä niiden liitteissä VIII ja IX. Tässä tilanteessa on todettava, että toinen vaatimus on tosiasiallisesti päällekkäinen neljännen vaatimuksen kanssa.

52 Lopuksi kantajan viides vaatimus koskee päätösten, jotka väitetysti sisältyvät 28.10.2010 ja 5.12.2011 päivättyihin kirjeisiin, kumoamista. Koska kantajalle on ilmoitettu näillä kahdella kirjeellä sen pysyttämisestä varojen jäädyttämistoimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden luetteloissa päätöksen 2010/644 ja asetuksen N:o 961/2010 sekä päätöksen 2011/783 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1245/2011 antamisen jälkeen ja koska kyseisiin kirjeisiin ei näin ollen sisälly itsenäisiä päätöksiä, on todettava, että viides vaatimus on tosiasiallisesti päällekkäinen neljännen vaatimuksen kanssa.

53 Tässä yhteydessä kantaja esittää viisi kanneperustetta, joista ensimmäinen koskee SEUT 215 artiklan rikkomista, toinen perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä ja puolustautumisoikeuksien ja tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamista, kolmas oikeudellisia virheitä ja arviointivirheitä, neljäs suhteellisuusperiaatteen ja omaisuudensuojan loukkaamista ja viides yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista.

54 Neuvosto ja komissio katsovat, etteivät kantajan esittämät kanneperusteet ole perusteltuja. Ne väittävät myös, että koska kantaja on Iranin valtion ilmentymä, se ei voi vedota perusoikeuksiin liittyvään suojeluun ja takeisiin.

55 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että ensiksi on tutkittava toinen kanneperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä ja puolustautumisoikeuksien ja tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamista. Aluksi on kuitenkin tutkittava, voiko kantaja vedota perusoikeuksiin liittyvään suojeluun ja takeisiin.

Kantajan mahdollisuus vedota perusoikeuksiin liittyvään suojeluun ja takeisiin

56 Neuvosto ja komissio väittävät, että unionin oikeuden kannalta oikeushenkilöt, jotka ovat kolmansien valtioiden ilmentymiä, eivät voi vedota perusoikeuksiin liittyvään suojeluun ja takeisiin. Koska kantaja on niiden mukaan Iranin valtion ilmentymä, siihen sovelletaan tätä sääntöä.

57 Tässä yhteydessä on huomautettava, ettei Euroopan unionin perusoikeuskirjassa (EUVL 2010, C 83, s. 389) tai perussopimuksissa ole määräyksiä, joissa evättäisiin oikeushenkilöiltä, jotka ovat valtion ilmentymiä, perusoikeuksien suoja. Kantajan esittämien kanneperusteiden kannalta merkityksellisissä perusoikeuskirjan määräyksissä, kuten esimerkiksi 17, 41 ja 47 artiklassa, päinvastoin taataan oikeudet ”jokaiselle”, ja tällainen sanamuoto kattaa kantajan kaltaiset oikeushenkilöt.

58 Neuvosto ja komissio vetoavat tässä yhteydessä kuitenkin ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun yleissopimuksen (jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus) 34 artiklaan, jonka mukaan Euroopan ihmisoikeustuomioistuin ei ota tutkittavaksi valtiollisten elinten valituksia.

59 Ensinnäkin on todettava, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 34 artikla on menettelymääräys, jota ei sovelleta unionin tuomioistuimissa käytäviin menettelyihin. Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee lisäksi, että mainitun määräyksen tarkoituksena on estää se, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen sopijapuolena oleva valtio voisi olla mainitussa tuomioistuimessa samanaikaisesti sekä valittajana että vastapuolena (ks. vastaavasti asia Compagnie de navigation de la

République islamique d'Iran v. Turkki, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 13.12.2007, Recueil des arrêts et décisions, 2007-V, 81 kohta). Tätä päätelmää ei voida soveltaa käsiteltävässä asiassa.

60 Neuvosto ja komissio väittävät myös, että niiden esittämä sääntö on perusteltu siitä syystä, että valtion on taattava perusoikeuksien kunnioittaminen alueellaan, mutta se ei voi itse vedota näihin oikeuksiin.

61 Vaikka oletettaisiin, että edellä mainittua perustelua sovellettaisiin sisäiseen tilanteeseen, sillä seikalla, että valtion on taattava perusoikeuksien kunnioittaminen alueellaan, ei ole merkitystä niiden oikeuksien laajuuden kannalta, joita kyseisen valtion ilmentymiä olevilla oikeushenkilöillä voi olla kolmansien valtioiden alueella.

62 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että unionin oikeudessa ei ole sääntöä, jolla estettäisiin oikeushenkilöitä, jotka ovat kolmansien valtioiden ilmentymiä, vetoamasta perusoikeuksiin liittyvään suojeluun ja takeisiin. Tällaiset oikeushenkilöt voivat näin ollen vedota kyseisiin oikeuksiin unionin tuomioistuimissa, kunhan oikeudet ovat yhteensoveltuvia niiden oikeushenkilöllisyyden kanssa.

63 Neuvosto ja komissio eivät missään tapauksessa ole esittäneet seikkoja, joiden perusteella voitaisiin osoittaa, että kantaja tosiasiallisesti oli Iranin valtion ilmentymä eli yhteisö, joka osallistui julkisen vallan käyttöön tai joka hoiti julkista palvelua viranomaisten valvonnassa (ks. vastaavasti edellä 59 kohdassa mainittu Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio Compagnie de navigation de la République islamique d'Iran v. Turkki, 79 kohta).

64 Tässä yhteydessä neuvosto väittää, että kantaja on tosiasiallisesti Iranin valtion tai hallituksen omistuksessa ja määräysvallassa, koska kantajan yhtiökokous koostuu Iranin hallituksen jäsenistä. Lisäksi kantaja hoitaa neuvoston mukaan julkista palvelua Iranin viranomaisten valvonnassa, koska sen tavoitteena on Iranin ulkomaankaupan edistäminen kehitysmaiden kanssa tehtävän yhteistyön puitteissa. Lisäksi pankkipalvelujen tarjoaminen on tärkeää taloudellisen toiminnan ja yleensä yhteiskunnan kannalta.

65 Se, että Iranin valtio omistaa suurimman osan kantajasta, ja se, että kantajan tarjoamat pankkipalvelut ovat valtion talouden toiminnan kannalta tarpeellisia, eivät kuitenkaan tee tästä toiminnasta julkista palvelua eivätkä merkitse sitä, että kantaja osallistuu julkisen vallan käyttöön.

66 Kaiken edellä esitetyn perusteella on katsottava, että kantaja voi vedota perusoikeuksiin liittyvään suojeluun ja takeisiin.

Toinen kanneperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä ja puolustautumisoikeuksien ja tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamista

67 Tässä yhteydessä kantaja väittää ensinnäkin, että sitä ei ole kuultu ennen kuin se on merkitty asetuksen N:o 961/2010 liitteeseen VIII, toiseksi, että esitetyt perustelut ovat riittämättömiä, ja kolmanneksi, että se on sen aikaisemmista pyynnöistä huolimatta saanut oikeuden tutustua neuvoston asiakirja-aineistoon vasta kanteen nostamisen määräajan päättymisen jälkeen.

68 Etenkin perustelujen osalta kantaja väittää, että se ei voi ymmärtää, millä perusteella se on merkitty varojen jäädyttämistoimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden luetteloihin, että perustelujen puutteellisuutta ei ole korjattu myöhemmin toimitetuissa asiakirjoissa ja että 5.12.2011 päivätty kirje, jonka neuvosto on osoittanut sille, on stereotyyppinen.

69 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää nämä väitteet.

70 Aluksi on tutkittava väite, joka koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä.

71 Tässä yhteydessä on muistutettava, että SEUT 296 artiklan toisessa kohdassa ja käsiteltävässä asiassa etenkin päätöksen 2010/413 24 artiklan 3 kohdassa, asetuksen N:o 423/2007 15 artiklan 3 kohdassa, asetuksen N:o 961/2010 36 artiklan 3 kohdassa ja asetuksen N:o 267/2012 46 artiklan 3 kohdassa esitetty velvollisuus perustella asianomaiselle vastainen toimi on olemassa yhtäältä sen vuoksi, että asianomainen saisi riittävät tiedot arvioidakseen, onko toimi asianmukainen vai onko siinä mahdollisesti sellainen virhe, jonka perusteella sen pätevyys voidaan riitauttaa unionin tuomioistuimissa, ja toisaalta sen vuoksi, että unionin tuomioistuimet voivat tutkia toimen laillisuuden. Näin muotoiltu perusteluvelvollisuus on unionin oikeuden yleinen periaate, josta voidaan poiketa ainoastaan pakottavista syistä. Perustelut on näin ollen lähtökohtaisesti ilmoitettava asianomaiselle samaan aikaan kuin hänelle vastainen toimi, eikä perustelujen puuttumista voida korjata sillä, että asianomainen saa toimen perustelut tietoonsa unionin tuomioistuimissa käytävän oikeudenkäyntimenettelyn aikana (ks. vastaavasti asia T-390/08, Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomio 14.10.2009, Kok., s. II-3967, 80 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

72 Neuvostolla on näin ollen velvollisuus saattaa rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevan yhteisön tietoon ne erityiset ja konkreettiset syyt, joiden perusteella se katsoo, että toimenpiteet on toteutettava, elleivät unionin tai sen jäsenvaltioiden turvallisuuteen tai niiden kansainvälisten suhteiden hoitamiseen liittyvät pakottavat syyt estä tiettyjen seikkojen ilmoittamista. Neuvosto on siten velvollinen ilmoittamaan ne tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin asianomaisten toimenpiteiden laillisuus perustuu, sekä ne syyt, joiden vuoksi se on toteuttanut kyseiset toimenpiteet (ks. vastaavasti edellä 71 kohdassa mainittu asia Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomion 81 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

73 Lisäksi perusteluvelvollisuus määräytyy kyseisen toimen luonteen ja sen asiayhteyden mukaan, jossa se on annettu. Perusteluvelvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille toimi on osoitettu, tai muilla henkilöillä, joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, koska arvioitaessa sitä, ovatko perustelut riittäviä, on otettava huomioon paitsi niiden sanamuoto myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt. Erityisesti on todettava, että henkilölle vastainen toimi on silloin riittävästi perusteltu, kun se on toteutettu asianomaisen tuntemassa asiayhteydessä, jonka perusteella asianomainen voi ymmärtää häntä koskevan toimenpiteen ulottuvuuden (ks. edellä 71 kohdassa mainittu asia Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomion 82 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

74 Aluksi on todettava, että arvioitaessa sitä, onko asiassa noudatettu perusteluvelvollisuutta, on otettava huomioon riidanalaisissa toimissa esitettyjen perustelujen lisäksi neuvoston kantajalle tiedoksi antama ehdotus rajoittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi.

75 Tästä ehdotuksesta, sellaisena kuin se annettiin kantajalle tiedoksi, ilmenee yhtäältä, että se esitettiin jäsenvaltioiden delegaatioille kantajaa koskevien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä ja että se on näin ollen seikka, johon mainitut toimenpiteet perustuvat.

76 Toisaalta pitää paikkansa, että kyseinen ehdotus annettiin kantajalle tiedoksi sekä päätöksen 2010/644 ja asetuksen N:o 961/2010 antamisen jälkeen että sen jälkeen, kun kanne oli nostettu. Sillä ei näin ollen voida pätevästi täydentää päätöksen 2010/644 ja asetuksen N:o 961/2010 perusteluja. Se voidaan kuitenkin ottaa huomioon arvioitaessa myöhempien toimien, eli päätöksen 2011/783, täytäntöönpanoasetuksen N:o 1245/2011 ja asetuksen N:o 267/2012, laillisuutta.

77 Riidanalaisissa toimissa esitetään yksi ainoa kantajaa koskeva peruste, jonka mukaan kantaja otti hoitaakseen Bank Mellin meneillään olevat liiketoimet unionin määrättyä tähän kohdistuvia pakotteita.

78 Rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista koskevassa ehdotuksessa, joka annettiin tiedoksi 22.2.2011, vahvistetaan riidanalaisten toimien perustelut.

79 Lopuksi 5.12.2011 päivätyssä kantajalle osoitetussa kirjeessä ainoastaan todetaan, että uudelleentarkastelun seurauksena neuvosto päätti, että kantajaan oli edelleen sovellettava päätöksessä 2010/413 ja asetuksessa N:o 961/2010 säädettyjä rajoittavia toimenpiteitä, sillä asiakirja-aineistoon ei sisältynyt uusia seikkoja, joiden perusteella neuvoston olisi muutettava kantaansa, ja perusteet näiden kahden toimen liitteisiin merkitsemiselle ovat näin ollen yhä päteviä.

80 Tässä yhteydessä on todettava, että ainoa peruste, johon neuvosto on vedonnut, ei ole riittävän täsmällinen, koska siinä ei täsmennetä, mitä pankkiliiketoimien ”hoidettavaksi ottamisella” tarkoitetaan, eikä sitä, mitkä Bank Mellin liiketoimet kantaja oli ottanut hoitaakseen, eikä sitä, mitkä olivat ne kolmannet osapuolet, jotka loppujen lopuksi hyötyivät kyseisistä liiketoimista. Lisäksi 5.12.2011 päivättyyn kantajalle osoitettuun kirjeeseen ei sisälly lisätietoja, joilla voitaisiin perustella kantajaan kohdistuvia toimenpiteitä.

81 Neuvosto totesi istunnossa unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen antamassa vastauksessa, että meneillään olevien pankkiliiketoimien ”hoidettavaksi ottamisen” käsitteellä tarkoitettiin Bank Mellin liiketoimien, jotka olivat estyneet rajoittavien toimenpiteiden takia, jatkamista sellaisten monimutkaisten liiketoimien yhteydessä, jotka saattoivat koskea kaikkia pankin pitkäkestoisten liiketoimien kuten remburssien tai rahoituksen yhteydessä toteuttamia liiketoimia. On kuitenkin todettava, että nämä toteamukset ovat yhtä yleisiä kuin ainoaan perusteeseen sisältyvät toteamukset, eivätkä ne etenkään selvennä kantajan tarjoamien palvelujen täsmällistä luonnetta. Tässä yhteydessä on todettava, että remburssit ja rahoitus on mainittu ainoastaan esimerkkeinä ja että neuvosto ei ole yksilöinyt mitään konkreettista liiketointa, jonka kantaja olisi toteuttanut Bank Mellin liiketoimien ”hoidettavaksi ottamisen” yhteydessä.

82 Tässä tilanteessa on katsottava, että neuvosto on laiminlyönyt SEUT 296 artiklan toisessa kohdassa, päätöksen 2010/413 24 artiklan 3 kohdassa, asetuksen N:o 423/2007 15 artiklan 3 kohdassa, asetuksen N:o 961/2010 36 artiklan 3 kohdassa ja asetuksen N:o 267/2012 46 artiklan 3 kohdassa asetettua perusteluvelvollisuutta ja velvollisuutta antaa kantajalle yhteisönä, jota asia koskee, tiedoksi sitä vastaan puhuvat seikat siltä osin kuin on kyse sen osalta päätettyjä varojen jäädyttämistoimenpiteitä koskevasta perusteesta.

83 Tästä seuraa, että toinen kanneperuste on hyväksyttävä siltä osin kuin se koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä, ja tämä toteamus oikeuttaa sellaisenaan riidanalaisten toimien kumoamisen siltä osin kuin ne koskevat kantajaa.

84 Kaiken edellä esitetyn perusteella toimet, jotka koskevat kantajan merkitsemistä varojen jäädyttämistoimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden luetteloihin ja pysyttämistä kyseisissä luetteloissa, on kumottava, eikä kantajan neljännen ja viidennen vaatimuksen tueksi esittämiä muita perusteluja ja väitteitä ole tarpeen tutkia.

85 Koska kantajan merkitseminen riidanalaisten toimien liitteissä oleviin luetteloihin kumotaan, päätös 2010/413 ei voi enää koskea kantajaa. Näin ollen ei ole enää tarpeen lausua kantajan ensimmäisestä vaatimuksesta, joka on toistettu edellä olevassa 29 kohdassa, eikä tutkia neuvoston siitä esittämää oikeudenkäyntiväitettä.

Kumoamisen ajalliset vaikutukset

86 Toimien, jotka koskevat kantajan merkitsemistä varojen jäädyttämistoimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden luetteloihin ja pysyttämistä kyseisissä luetteloissa, kumoamisen ajallisista vaikutuksista on aluksi todettava, että asetuksen N:o 961/2010 liitteellä VIII, etenkin sellaisena kuin se on muutettuna täytäntöönpanoasetuksella N:o 1245/2011, ei ole enää oikeusvaikutuksia, koska viimeksi mainittu asetus on kumottu asetuksella N:o 267/2012. Näin ollen sen, että kantaja on merkitty asetuksen

N:o 961/2010 liitteeseen VIII, etenkin sellaisena kuin se on muutettuna täytäntöönpanoasetuksella N:o 1245/2011, kumoaminen kantajaa koskevilta osin koskee vain kyseisen merkitsemisen vaikutuksia kantajaan merkitsemisen voimaantulon ja sen kumoamisen välillä.

87 Asetuksen N:o 267/2012 liitteen IX osalta on muistutettava, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 60 artiklan toisessa kohdassa määrätään, että poiketen siitä, mitä SEUT 280 artiklassa määrätään, unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisut, joilla kumotaan asetus, tulevat voimaan vasta perussäännön 56 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun muutoksenhakua varten asetetun ajan kuluttua, tai jos muutosta on haettu tämän ajan kuluessa, muutoksenhaun hylkäämisestä. Neuvostolla on näin ollen käytössään kaksi kuukautta tämän tuomion tiedoksi antamisesta lisättynä etäisyyksien vuoksi myönnetyllä kymmenen päivän määräajalla, jotta se voi korjata todetun loukkauksen toteuttamalla tarvittaessa kantajaan kohdistuvia uusia rajoittavia toimenpiteitä.

88 Vaara siitä, että asetuksella N:o 267/2012 säädettyjen rajoittavien toimenpiteiden tehokkuudelle aiheutuisi vakavaa ja peruuttamatonta vahinkoa, ei vaikuta käsiteltävässä asiassa – kun otetaan huomioon näiden toimenpiteiden merkittävä vaikutus kantajan oikeuksiin ja vapauksiin – riittävän suurelta, jotta voitaisiin oikeuttaa kyseisen asetuksen kantajaan kohdistuvien vaikutusten ennallaan pitäminen kauemmin kuin Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 60 artiklan toisessa kohdassa määrätään (ks. analogisesti asia T-316/11, Kadio Morokro v. neuvosto, tuomio 16.9.2011, 38 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

89 Kun lopuksi on kyse sen, että kantaja on merkitty päätöksen 2010/413 liitteeseen II, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2010/644 ja tämän jälkeen päätöksellä 2011/783, kumoamisen ajallisista vaikutuksista, on muistutettava, että SEUT 264 artiklan toisen kohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi tarpeellisiksi katsomissaan tapauksissa todeta, miltä osin kumotun säädöksen vaikutuksia on pidettävä pysyvinä.

90 Käsiteltävässä asiassa sen, että kantaja on merkitty asetuksen N:o 267/2012 liitteeseen IX, ja sen, että kantaja on merkitty päätöksen 2010/413 liitteeseen II, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2010/644 ja tämän jälkeen päätöksellä 2011/783, kumoamisen vaikutusten alkamispäivän välillä oleva ero saattaa loukata vakavasti oikeusvarmuutta, koska näillä toimilla kohdistetaan kantajaan samanlaisia rajoittavia toimenpiteitä. Päätöksen 2010/413 liitteen II, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2010/644 ja tämän jälkeen päätöksellä 2011/783, vaikutukset on näin ollen pidettävä voimassa kantajan osalta siihen asti, kunnes sen, että kantaja on merkitty asetuksen N:o 267/2012 liitteeseen IX, kumoaminen tulee voimaan (ks. analogisesti edellä 88 kohdassa mainittu asia Kadio Morokro v. neuvosto, tuomion 39 kohta).

Oikeudenkäyntikulut

91 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 87 artiklan 6 kohdassa todetaan lisäksi, että jos lausunnon antaminen asiassa raukeaa, unionin yleinen tuomioistuin määrää oikeudenkäyntikuluista harkintansa mukaan. Koska neuvosto on pääosin hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kantajan vaatimusten mukaisesti.

92 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Näin ollen komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Bank Refah Kargarania koskevilta osin kumotaan

— Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP liite II, sellaisena kuin se on muutettuna 25.10.2010 annetulla neuvoston päätöksellä 2010/644/YUTP ja tämän jälkeen 1.12.2011 annetulla neuvoston päätöksellä 2011/783/YUTP

— päätös 2010/644

— Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 961/2010 liite VIII, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen N:o 961/2010 täytäntöönpanosta 1.12.2011 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1245/2011

— päätös 2011/783

— täytäntöönpanoasetus N:o 1245/2011

— Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 267/2012 liite IX.

2) Päätöksen 2010/413 liitteen II, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2010/644 ja tämän jälkeen päätöksellä 2011/783, vaikutukset pidetään voimassa Bank Refah Kargaranin osalta siihen asti, kunnes asetuksen N:o 267/2012 liitteen IX kumoaminen – siltä osin kuin se koskee Bank Refah Kargarania – tulee voimaan.

3) Lausunnon antaminen vaatimuksesta, joka koskee sen toteamista, että päätöstä 2010/413 ei sovelleta Bank Refah Kargaraniin, raukeaa.

4) Kanne hylätään muilta osin.

5) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Bank Refah Kargaranin oikeudenkäyntikulut.

6) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Julistettiin Luxemburgissa 6 päivänä syyskuuta 2013.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asian tausta 2

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset 4

Oikeudellinen arviointi 5

Tutkittavaksi ottaminen 5

Tulevaisuudessa annettavien toimien kumoamista koskevan vaatimuksen tutkittavaksi ottaminen 5

Kantajan toisen ja kolmannen vaatimuksen tutkittavaksi ottaminen 5

Kantajan kannevaatimuksiinsa tekemät mukautukset 7

Asiakysymys 7

Kantajan mahdollisuus vedota perusoikeuksiin liittyvään suojeluun ja takeisiin 8

Toinen kanneperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä ja puolustautumisoikeuksien ja tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamista 9

Kumoamisen ajalliset vaikutukset 11

Oikeudenkäyntikulut 12